

Skygger

written by:
Andrea Pihl

(c) Northem Productions - 2025
(c) Andrea Pihl - 2025

Productions@northem.no
(With topic "SKYGGER - " + your query)

SCENE 1 - INNE I KIRKE - SEN KVELD

Emily og Nora sitter på to kirkebenker, de holder hender. Kameraet ser dem ovenfra, fingrene deres flettes lekent sammen.

NORA

(ler stille)

Du vet... hvis faren min finner ut av dette, sender han meg til homoterapi.

De ler begge stille, blikkene deres møtes i en blanding av opprør og hengivenhet. Plutselig høres lyden av en dør som åpnes, og to mannsstemmer bryter stillheten i bakgrunnen.+

EMILY

(hvisker)

Shit!

De spretter opp, tar klærne fra kirkebenkene og kryper raskt inn under en av dem. Der ligger de stille og begynner å kle på seg mens de holder pusten. Fra kirkens midtgang ser vi mennene gå forbi der de gjemmer seg, uvitende om at noen er der.

Mennene fortsetter opp til alteret og forsvinn er inn på bakrommet. Emily og Nora kryper frem, kaster et siste blikk mot alteret og småløper ut gjennom en sidedør.

SCENE 2 - UTENFOR KIRKEN, SEN KVELD

Nora og Emily småløper gjennom en gruslagt sti, puster tungt og fniser nervøst. Den kjølige natteluften slår mot dem, og lyden av gresshopper bryter stillheten.

NORA

(lener seg mot en murvegg for å få pusten tilbake)

Tror du de så oss?

EMILY

(ser seg raskt tilbake mot kirken, stemmen lav og hektisk)

Nei, jeg tror ikke det. Men vi kan ikke bli her.

Nora trekker jakken sin tettere rundt seg og ser alvorlig på Emily.

NORA

(mykt, men med en undertone av frykt)

Hva om de gjenkjenner meg? Hva om de sier noe til faren min?

EMILY

*(legger hånden på Noras
skulder, prøver å roe
hende)*

Det gjør de ikke. De aner ikke hvem
vi er. Vi var bare... skygger.

Nora ler kort, nervøst.

NORA

(sarkastisk)

Skygger som fniser og roter mellom
kirkebenkene. Ja, det høres diskret
ut.

Emily trekker Nora inntil seg, armene omslutter henne trygt.

EMILY

(mykt, men bestemt)

Vi klarte oss. Det er alt som betyr
noe.

Nora trekker seg unna, ser alvorlig på Emily.

NORA

*(med en svak skjelving i
stemmen)*

Du forstår ikke, Emily. Hvis de
forteller det til faren min, er det
over. Ikke bare oss... men hele meg.

Emily tar Noras hender i sine og ser henne inn i øynene.

EMILY

*(rolig og med
overbevisning)*

Da får vi sørge for at de aldri får
vite det. Vi holder oss unna
kirken, og vi holder oss unna
problemer.

*Nora nikker sakte, men tvilen ligger fortsatt i blikket
hennes. De begynner å gå videre langs stien, bort fra kirken.
Kameraet panorerer opp mot himmelen, hvor*

stjernene lyser klart.

SCENE 3 - NORAS SOVEROM, NATT

*Nora sitter i sengen, med mobilen i hånden. Hun skriver en
melding til Emily, men nøler før hun sender den. Kameraet
viser teksten: "Hva om vi aldri slipper unna?"*

Hun sletter meldingen og legger telefonen fra seg. Kameraet zoomer ut for å vise rommet - fylt med religiøse symboler, bøker og en plakate av et bibelvers på veggen.

Nora ser opp på plakaten, og vi hører en indre monolog.

NORA (VO)

(lavt og følelsesladet)

Jeg har alltid trodd at kjærlighet
skulle føles som noe riktig. Men
hvorfor føles det alltid som noe
jeg må skjule?

Hun legger seg ned på sengen, stirrer opp i taket mens lyset fra vinduet kaster skyggespill på veggene. Lyden av meldingsvarsel bryter stillheten. Hun tar opp telefonen og leser en melding fra Emily: "Vi finner en vei ut. Sammen."

Nora smiler svakt, men en tåre triller ned kinnet hennes. Kameraet zoomer ut og fader til svart.

SCENE 4 - HJEMME HOS NORA, FROKOSTBORDET

Nora sitter ved bordet sammen med faren. Han leser avisen, og atmosfæren er anspent. Radioen spiller lavt i bakgrunnen.

FAREN

(uten å se opp fra avisen)

Hvor var du i går kveld?

NORA

(ser ned på tallerkenen,
later som om hun ikke
hørte)

Hæ?

FAREN

(ser opp, stemmen
skarpere)

Jeg spurte hvor du var i går kveld.

NORA

(raskt)

Hos Emily. Vi gjorde lekser.

Faren smalner øynene, tydelig skeptisk, men sier ingenting. Han vender tilbake til avisen, men stemningen er merkbart kald.

SCENE 5 - SKOLEN, KANTINEN

Nora og Emily sitter sammen ved et bord, omgitt av støy fra andre elever. Emily dytter en matbit mot Nora.

EMILY*(smilende)*

Du spiser jo ingenting. Hva er det?

NORA*(ser rundt seg, nervøs)*

Han spurte hvor jeg var i går.

EMILY*(himler med øynene,
lattermild)*

Og du sa?

NORA

At vi gjorde lekser. Men han trodde meg ikke.

EMILY*(lener seg frem, hvisker
dramatisk)*

Du må lære deg å lyve bedre. Jeg kan gi deg noen tips.

*Nora ler, men smilet hennes falmer raskt.***NORA**

Det er ikke bare det. Jeg føler at han... vet noe.

EMILY*(legger hånden over Noras)*

Hvis han finner ut av det, tar vi det sammen. Greit?

*Nora nikker, men blikket hennes er fjernt.***SCENE 6 - HJEMME HOS EMILY***Emily og Nora sitter på gulvet på Emilys rom. Rommet er lyst og personlig, med plakater, bøker og små planter i vinduskarmen. En halvfull pose med chips og to glass brus står mellom dem.***EMILY***(tar en chips og peker på
Nora med den, smilende)*

Du er stille i dag. Hva skjer?

NORA*(plukker på kanten av
teppet, unngår
øyekontakt)*

Jeg bare... faren min begynner å stille for mange spørsmål.

EMILY

*(ser alvorlig på henne,
men med et snev av humor
i stemmen)*

Det er jo jobben deres, er det ikke? Å spørre oss om alt vi ikke vil snakke om?

NORA

*(ler kort, men uten mye
glede)*

Ja, men dette er annerledes. Jeg tror han begynner å legge sammen to og to.

Emily setter fra seg glasset og flytter nærmere Nora.

EMILY

(mildt)

Hva er det verste som kan skje?

NORA

*(ser opp på henne, øynene
fylt av bekymring)*

Det verste? At han ikke vil ha meg der lenger. At han sender meg bort eller... kutter meg helt ut.

EMILY

(ser på henne med alvor)

Nora, det kommer ikke til å skje.

NORA

*(rister på hodet, stemmen
skjelver)*

Du kjenner ham ikke, Emily. Han er streng, og alt handler om regler og religion. Jeg vet ikke hvordan han kommer til å reagere.

EMILY

*(legger hånden sin på
Noras)*

Du har meg. Uansett hva som skjer.

Nora ser på henne, øynene hennes mykner. Emily smiler og trekker henne inn i en klem.

EMILY (CONT'D)

(hvisker)

Vi finner alltid en måte og jeg har kanskje en ide om noe som kan få opp humøret ditt.

Emily dytter nora ned på sengen, steller seg over henne og kysser henne.

SCENE 7 - FAREN KONFRONTERER NORA

Faren står i stuen og venter på Nora når hun kommer hjem. Han ser alvorlig ut.

FAREN

(rolig, men med en hard undertone)

Vi må snakke.

Nora setter ned sekken og ser på ham, nervøs.

FAREN (CONT'D)

(etter en pause)

Jeg var i kirken i går kveld. Og jeg hørte noe... interessant.

NORA

(hjertet hamrer, prøver å spille uskyldig)

Som hva?

FAREN

(ser henne rett i øynene)

Som at noen så deg og Emily der. Alene.

Nora blir stum, vet ikke hva hun skal si.

FAREN (CONT'D)

(stemmen blir kaldere)

Er det noe du vil fortelle meg?

NORA

(ser ned, mumler)

Nei.

FAREN

(hever stemmen litt)

Nora. Jeg ser hvordan du oppfører deg. Hvordan du unngår å se meg i øynene. Hva er det du skjuler?

Nora ser på ham, tårene presser på.

NORA

(roper)

Kanskje fordi jeg er redd for deg!

FAREN

(forfjamset)

Redd for meg? Hvorfor i all verden...

NORA

(stemmen skjelver, men bestemt)

Fordi jeg vet hva du mener om folk som meg.

FAREN

(forvirret)
Folk som deg?

NORA

(kaster det ut, med tårer
i øynene)
Jeg elsker Emily! OK? Jeg elsker
hende. Og jeg er lei av å late som
om jeg ikke gjør det.

Faren blir stående i sjokk. En lang stillhet fyller rommet.

SCENE 8 - FORSONING

Senere på kvelden. Nora sitter på sengen, knuger en pute. Det banker på døren.

FAREN

(utenfor døren)
Kan jeg komme inn?

Nora tørker raskt tårene og nikker, selv om han ikke kan se det. Han kommer inn og setter seg på sengekanten.

FAREN (CONT'D)

(lavt)
Jeg har tenkt mye på det du sa. Og
jeg må innrømme at jeg ikke helt
forstår...

Nora ser ned, forberedt på det verste.

FAREN (CONT'D)

(fortsetter, mykere)
Men jeg vet én ting. Du er datteren
min. Og det kommer aldri til å
endre seg.

Nora ser opp, overrasket.

NORA

(forsiktig)
Mener du det?

FAREN

(nikker, med et lite smil)
Jeg gjør det. Jeg vil bare at du
skal være lykkelig, Nora.

Nora bryter ut i gråt og kaster seg rundt halsen hans. Kameraet zoomer ut, og lyset fra gangen bader rommet i en varm glød.

SCENE 9 - NORA OG EMILY I PARKEN, DAGTID

De sitter på en benk, solen skinner. Emily ser på Nora, smilende.

EMILY

Så... han tok det bra?

NORA

*(ler litt, rister på
hodet)*

Jeg vet ikke om jeg ville kalt det
"bra", men... han prøver. Og det er
mer enn jeg forventet.

EMILY

(tar hånden hennes)

Det er alt som betyr noe.

*Kameraet panorerer oppover, og vi ser de to sitte sammen
under en blå, skyfri himmel.*